

Havnen

Ringkøbings havn er et yndet sted for fritidssejlerne og de fjordfiskere, der er tilbage, men den er også velbesøgt af turister og almindelige landkrabber, der nyder vandet og den hyggelige stemning mellem træbygningerne på havnepladsen og i Indianerlejren. De færreste tænker over, at havnen faktisk er meget yngre end bykernen - ja, helt op til starten af 1900-tallet var der ingen egentlig havn.

Søfartsbyen Ringkøbing

Helt fra byens anlæggelse omkring 1250 har Ringkøbing fungeret som søfartsby med import- og eksporthavn for et stort, men tyndt befolket opland i hele Nordvestjylland. I starten var der en bred, åben forbindelse til havet, men efterhånden ændrede kysten sig, og store stormfloder i 1500- og 1600-tallet satte gang i kysterosion og tilsanding, så udløbet efterhånden vandrede sydpå og snævrede ind, så man måtte fragte varerne til og fra Nymindegab, hvor varerne blev omladet, når de større skibe ikke kunne passere udløbet.

Forholdene blev stadig værre op gennem 1800-tallet, og Ringkøbings tid som søhandelsby ebbede ud, da jernbanen åbnede i 1875. På dette tidspunkt havde Ringkøbing stadig ikke en egentlig havn.

En beskrivelse fra 1887

Pastor N.P. Frost udarbejdede i 1887 en beskrivelse af de dårlige besejlingsforhold i 'Beskrivelse over Kjøbstaden Ringkjøbing', der gør rede for besejlingsforholdene:

Den første mole fra 1905 - Gammelt postkort

'Byen mangler fremdeles Havn og Skibsbroe, som ligeledes ligger betydelige Hindringer i vejen for Seiladsens fremme. Ved Byen må Skibene stedse ligge og tillades paa den aabne Rehd, hvor Varerne tilføres dem i Baade. Da end ikke disse kunne lægge lige til landet, maa alt kiøres temmelig langt ud, saa at Vandet naar til midt på Hestenes Siden, hvilket blandt andre Ubehageligheder har denne i Følge med sig, at intet kan udrettes uden i stille Veir. Det har derfor været et længe næret Ønske, at disse Mangler kunne afhielpes.'

Luftfoto fra 1947 med det vestlige bassin fra 1928

Fra havnens storhedstid - Foto: Anders Grimstrup

Havneanlægget

Ikke før i begyndelsen af 1900-tallet, begyndte der at ske noget da det gamle havnebassin og den første mole, som stadig er den centrale, blev anlagt i 1904-05 for at sejle byggematerialer over til opførelsen af Lyngvig Fyr.

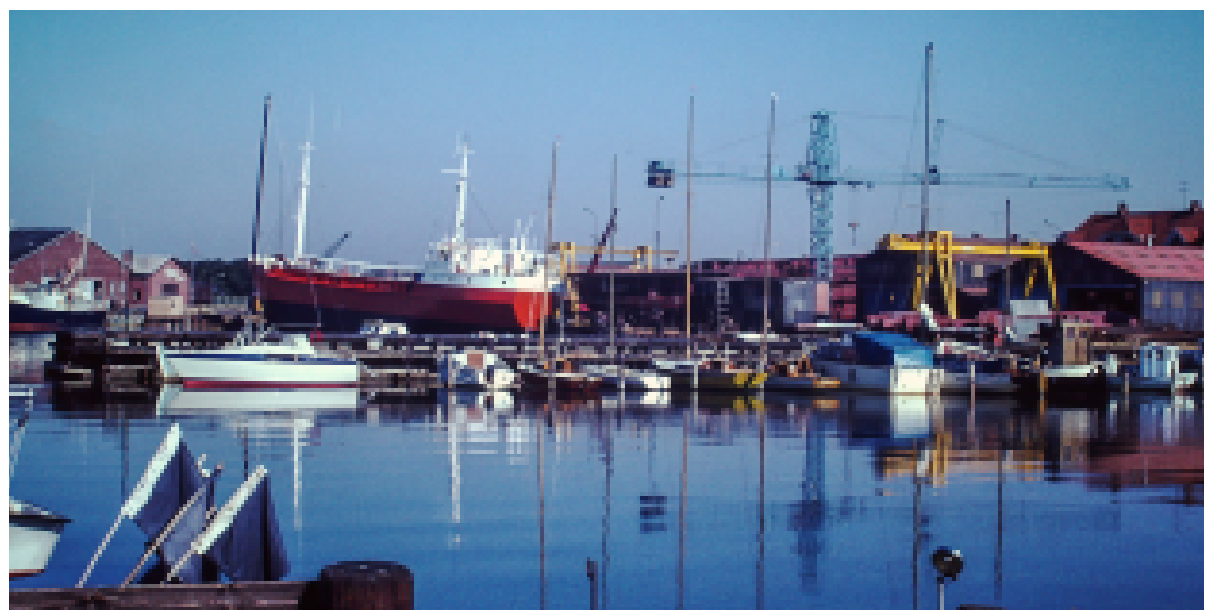
Men forbindelsen mellem fjorden og havet var stadig ikke løst, selv om man i 1908 forsøgte sig med en kanal gennem klitten, som hurtigt viste sig umuligt at kontrollere og igen blev lukket.

Men i 1928 blev det vestlige bassin anlagt for at sejle materialer over til anlæggelsen af slusen i Hvide Sande, som løste problemet.

Med slusen kunne man endelig sikre udsejling til havet, og sejladserne fik derfor en opblomstring, hvor havnen var fyldt med fiskerbåde og fragtskibe frem til 1950-erne.

Sammen med Nordsøværftet, der eksisterede fra 1958-1997 og dominerede den nordlige del af havnen, gav det et liv og en travlhed på havnen, der efterhånden er blevet afløst af fritidssejlere og turister.

Aktivitet på Nordsøværftet - Foto: E. Heldgaard

Maleri af Jesper Kierkegaard ca. 1810, Ringkøbing Fjord Museer

